

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 240/11
23.12.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Олге Ђуричић и Снежане Андрејевић, чланова већа, са саветником суда Радојком Маринковић, као записничарем, одлучујући по захтеву који је поднело ДОО G.I.C.A са седиштем у Н, преко пуномоћника В.С, адвоката из Н, за преиспитивање судске одлуке - решења Управног суда II-1 Уп 1/11 од 31.03.2011. године, уз учешће противне странке Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионалног центра Ниш, у предмету пореском, у нејавној седници већа одржаној дана 23.12.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се ОДБИЈА.

Образложење

Побијаним решењем одбачена је тужба тужиоца ДОО G.I.C.A са седиштем у Н, за понављање судског поступка окончаног пресудом Управног суда 19 У.бр. 6354/10 (2008) од 18.11.2010. године, којом је одбијена његова тужба против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионалног центра Ниш број 47-2553/05 од 30.05.2007. године, којим му је као пореском обвезнику утврђена обавеза по основу пореза на промет производа - општи режим за 2003. годину у износу од 1.177.217,20 динара са припадајућом каматом у износу од 291.065,47 динара, са роком плаћања 01.01.2005. године и наложено да изврши уплату утврђених обавеза као и да у пословним књигама спроведе одговарајућа књижења по налозима из диспозитива тог решења, да обрачуна и уплати камату по стопи прописаној законом почев од дана доспећа обавезе до дана уплате наложене обавезе и да по истом поступи у року од 15 дана од дана пријема решења с тим да жалба не одлаже његово извршење.

У захтеву за преиспитивање побијаног решења, погрешно означеним као захтев за ванредно преиспитивање судске одлуке, који је поднет због повреде закона и правила поступка, подносилац, понављајући наводе из тужбе, истиче да сматра да би његова тужба била усвојена да је у поступку имао доказ - акт Основног јавног тужилаштва у Нишу да је против њега поступак обустављен односно да је кривична пријава одбачена, а на основу спроведених истражних радњи превасходно налаза вештака, јер су ове чињенице постојале али се тужилац на њих није позвао јер није знао да је кривична пријава одбачена а поступак обустављен. Како се Управни суд није упуштао у основаност тужбе за понављање поступка већ је исту одбацио наводећи да је пресуда донета на основу чињеница утврђених у управном поступку, а не на расправи пред судом, налази да је повређен закон на његову штету и предлаже да Врховни касациони суд уважи захтев и преиначи побијано решење. Противна странка Министарство финансија Републике Србије, Пореска управа, Регионални центар Ниш је на тражење суда доставио списе предмета али није дао одговор на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитијући побијано решење у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијаног решења Управни суд је одлуку као у диспозитиву донео са разлога што је нашао да тужилац није учинио бар вероватним постојање законског основа за понављање управно-судског поступка. Према налажењу тог суда тужба за понављање поступка окончаног одлуком Управног суда дозвољена је само ако је заснована на чињеничном стању које је суд сам утврђивао што у овој ситуацији није случај.

Оцењујући законитост побијаног решења, Врховни касациони суд налази да је то решење донето без повреда правила поступка, уз правилну примену одредбе члана 56. Закона о управним споровима на утврђено чињенично стање. Ово стога што и према налажењу Врховног касационог суда нове чињенице

односно могућност да странка употреби нове доказе на основу којих би спор био повољније решен за њу да су те чињенице односно докази били изнети или употребљени у ранијем судском поступку, могу бити разлог за понављање судског поступка који је завршен правноснажном пресудом или решењем суда само ако су чињенице утврђене односно ако су докази извођени у управно-судском поступку и на тако утврђеном чињеничном стању заснована судска одлука. Стога је правилно оцењено да подносилац захтева није учинио вероватним испуњеност услова за понављање поступка из члана 56. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева, истицане и у тужби, па је нашао да су ти наводи без утицаја на другачију одлуку о законитости побијаног решења, јер се тим наводима не доводи у сумњу правилна оцена Управног суда из побијаног решења о постојању услова за понављање поступка из члана 56. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима на основу кога је тражено понављање.

Са изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 23.12.2011. године, Узп 240/11

Записничар,

Радојка Маринковић, с.р.

Председник већа - судија,

Снежана Живковић, с.р.